

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

AI, AE

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

facultates. Actio enim, pfectio est eius quod facultate est. ad hanc enim facultas refertur. iam id ad quod refertur aliquid, eo prius est qd ad id refertur: atq; adeo reru omnium finis tempore quide posterior est, ratione uero prior. Ratione etenim finem nobis proponentes, ea quae ad illum deducunt, quærimus & comparamus.

Finis actio-
ne prior.

Archime-
des.

δωάμεις.) Pisides: Quinq; facultates Geometricas Archimedes in unā contraxit, ut machinis quibusdam grandia onera mouerentur.

Genius bo-
nus et ma-
lus.

ὅτι δύο δωάμεις.) Cū Philo dixerit, duas facultates (sic Genius appellat) omnem animam occupare, unam salutarem, alteram perniciosam: iste ne per somniū quidem salutarem sensit, quantus quantus est ex mera illa pniciosa cōpositus.

Diabolus.

DYNASTEN, id est principē uel potentem sacra Scriptura diabolum appellat. Dauid enim ait, Eripuit pauperē potenti: hoc est, naturam humanam, ut eo tempore destitutam à Deo.

δύω ρίχες ἀλείφεις.) Duos parietes inungis, siue candefacis. De ijs dicitur, qui in utranq; partē inclināt, & medios sese præbent in dissidijs, aut amicitijs.

Exilium fe-
lix.

δύω ἐτών.) Cum in Græcia biennium mansisset, iniqui exilij fructum cepit.

DYRRACHIVM, olim Epidamnus, quod propter cautes difficulter naues ibi applicarent.

Morositas
intracta-
bilis.

δυσσερεσμένον.) Difficile profectò est, homines morosos monere, si eos q uobis benè uolūt, timeris: ijs uerò qui uos amare nolunt, subinde supplices estis.

DYSAYLES, homo indigena, cū uxore Babo, è qua filias haberet Protonoen & Nefā, Cererē hospitio excepisse ferē.

Bellum.

δυσεκλογίτων.) incerta sunt belli munerā, nec ratione comprehendi possunt.

Agapius.

δυσπήβολον.) Agapius philosophus in admiratione fuit ob discēdi studium, & dubitationum explicatu difficilium tractationem.

δυσχηής.) Scutum, quod Pythonem tumultuoso è bello liberauit, in Mineruæ luco pendet.

δύοδυμον.) Sophocles: Mihi quidem ea quæ acta sunt, non malam spem præbent. Sed si tibi malè sentire uideor, te ipsum, ut æquitas postulat, accusato.

Gratia.

δυσκλήεις.) Absit, ut me Solita infamem uideat,

Vi seruatoreme meum non uicissim cōseruem.

δυσκολία.) Sic appellatur in Dialecti-

cis dubitationibus responsio, quæ Syllogismum corrumpit.

δυσκολοκάμπητες ᾠδῶς.) Si quis perplexum aliquid in caticis adhiberet, cuiusmodi sunt Phrynidis intricatæ ambages, multis uerberibus afficiebatur, ut q Musas aboleret.

δυσμαίβις.) Occasus uitæ, pro fine.

δυσμίσητον.) Arbores infestæ, si quando uiderint mœnia Troiana, siccam foliorum comam abijciunt.

δύσμορος.) Si manibus meis perieris, mater quidem dicar infelix, sed in patria incolumi.

δυσωδία νόμιζε τὴν ἀηδίαν.) Foetorē exstimatò molestiam. ὄνειρον κερτικόν.

δυσωπῶ.) Sperans effecturum sese, ut Iudæos puderet: quos, cum posset, non læderet.

δυσέκμαρτον.) Vbi uerò inuenietur uestigium ueteris impuestigabile criminis? κείται ὁ δυσράπελος.) Iacet morosus iste, ac difficilis.

δύσπος.) Mensis Martius apud Macedones.

δύσφορα.) Quod si difficilia ista nobis successerint, ab omni parte beati sumus. Et, Ob res mediocres ingēti dolore subinde suspirans interis, nullo cum fructu. Cur res toleratu difficiles, fletum & luctum appetis?

δυσχερασμάτων.) Ad uitam quietam se recepit, odio difficultatum gerēdæ Reipublicæ.

AI DIPHTHONGVS, ET AE. Eane, urbs Macedonia, ab Aeano Elymi Tyrrenorū regis filio, qui eò migravit: unde Aeanæus.

*AIACEM tradūt reliquo corpore inuulnerabilem fuisse, sola axilla excepta: propterea quod Hercules cætera corporis membra leonina pelle inuoluerit: illam uerò nō, quod scilicet pharetram ibi gestaret.

αἰάντειος γέλως.) Aiakis risus. De ijs qui stultè rident.

αἰετοῖ.) Aristophanes in Auibus: *Εὐα, Nihil est iucundius quàm uolare.*

αἰγαῖον πέλαγος.) Aegæi pelagus. Theseus, Aegei, regis Athenarum, filius, occiso Minotauro, Cretæ potitus, Ariadnā Minois filiam uxorem ducit. Deinde patrem inuisere, eiq; uictoriam illā annunciare uolēti, quidam anteuertit: & Theseum à mendacibus Cretensibus proditum, & à Minoe immolatum esse, falso nunciauit Aegeo. Quo ille nūcio accepto,

265
 pro, in mare se de promontorio præcipi-
 tauit. Vnde mari nomen factum, etiã ho-
 die durat. Quo Theseus cognito: Ariad-
 na uxore & Cretensi regno contempto,
 patri in Attico regno successit.

αἴγες.) Capellæ astro oriente, uehemē-
 tes uenti flant.

αἰγείρα θεα.) Alni spectaculum. Alnus
 Athenis fuit propè Bacchi templum, in
 qua, ante extructum theatrum, tabulata
 defigebant. Quibus uerò locus deerat,
 ij ex ipsa arbore spectabant.

αἰγιάλω λαλῆς, ἢ ἀνέμω Διαλέγη.) Litto-
 ri loqueris: aut, Cum uento disputas. De
 ijs qui non exaudiuntur.

AEGIENSES Argiui, Aetolis uictis
 Pythiã interrogarūt, quoti essent? Ea ue-
 rò illis respōdit: Aegienses neq; tertios
 esse, neq; quartos, ac ne decimos quidē.

AEGILIA, municipium Antiochiã 20
 tribus: unde Aegilienses. Est & insula in-
 tra Cretam & Peloponnesum. unde Ae-
 gilius, ut Cytherius.

AEGILIPS, urbs Cephallenia.

AEGLES, id est splendoris, filia Char-
 ites. Probè genus Gratiarum descripsit.
 Eas em̄ splēdidas esse (putant) oportet.

ἢ αἰεὶ δῶσαι τὴν μάχαιραν.) Capra gladiū
 dedit: & Capræ instar Corinthiaca. De
 ijs qui sibi ipsi accersunt malum.

αἰγῶν ὀνόματα.) Caprarū nomina. Ca-
 præ similes sunt. Nomina uerò ijs impo-
 nuntur, quæ notis aliquibus distinguun-
 tur. Prouerbium, de rebus inutilibus.

αἰγυπία ζεν.) Callidè agere, & malis ef-
 femoribus. tales enim perhibentur Ae-
 gyptij. & *αἰγύπιος πλινθοφόρος*, Aegyptius
 laterifer. De baiulis.

αἰγυπία κληματαίς.) Aegyptia clematis.
 De tenuibus & longis, qualis fuit Zeno 40
 Cittius.

AEGYPTVS dictus fuit Mercurius,
 (Beli) Pici, qui & Iupiter, F. cū Mestrem
 uenisset, ibiq; regno potitus esset: à quo
 & regio illa nomen accepit. Aegypti pla-
 gæ diebus XL acciderunt.

AEDESIA Hermiæ uxor, cognata mā-
 gni Syriani, pulcherrima & optima Ale-
 xandrinarum mulierum, moribus mari-
 to similis, candida & generosa, iusticiã 50
 nō minus quàm modestiã per omnem
 ætatē studiosa, & insigni amore & Deū
 & homines prosequēs. Quapropter etiã
 supra uires egentibus benefacere stude-
 bat, adeò ut Hermia quoq; defuncto, ui-
 dua cum pupillis relicta, eosdē sumptus
 in beneficentiam conferret. Vnde factū,

ut patrimonium liberis obæratum tra-
 deret. Qua de causa non deerant, qui il-
 lam reprehensam uellēt. At illa, quæ unū
 thesaurum duceret spei melioris, si quis
 sacros & modestos homines onere in-
 opia leuaret: nullis sumptib. parcebat;
 propter humanæ sortis cōmiserationē.

ead; de causa uel ab improbissimis ciui-
 bus diligebatur. In primis aut dabat ope-
 ram, ut in philosophia filij erudirētur, &
 patris doctrinã unã cū patrimonio con-
 sequerētur. Nã & publicam (*τὴν δημοσίαν*
πατρι ἀτήσιν διδομένῳ τοῖς πασι διεφύλα-
ξε.) postulationem patri datã, pueris ad-
 huc paruulis, cū philosopharentur, con-
 seruauit: id quod neminē alium uirum
 consecutum nouimus, nedū mulierem.
 Omnes enim non mediocriter Aedesiã
 & honorabant, & uenerabãtur. Postea-

quam autem cum filijs philosophiã da-
 turis operam Athenas nauigauit, Hiera-
 ce Synesij fratre comitãte: magis etiam
 uirtutē eius cū reliquis philosopho-
 rum cœtus, tum antesignanus Proclus
 sunt admirati. Hæc est Aedesia illa, quã
 puellam adhuc Syrianus Proclo despō-
 surus fuit, nisi deus quispiam illū à con-
 iugio reuocasset: aduersus Deum ita pia
 & sancta, & religiosa, ut multa illi diuini-
 tūs ostenderentur, omnemq; uitam & à
 Deo & ab hominibus dilecta & laudata
 exegit. Eius uerò filij ex Hermia iunior

Heliodor⁹, nati maior Ammonius, fuc-
 rūt: quorū hic studiosior, ille simplicior,
 & exercitator in moribus & sermonib.
 Ambo enim sub Proclo sūt philosopha-
 ti, matre pro pœdadogo usi: qui quidē
 eis, ut Hermiæ amici & familiaris filijs,
 impensius fauebat,

αἰδὸς κωνῆ.) Orci galea. De occultis &
 obscuris. & latere uolentibus.

αἰδὸς σὺν ἀγαθῇ κερρημένῳ ἀνδρὶ περιεπλή.
 uel, *κερρημένον ἀνδρα κομίξει*: apud Hesi-
 odum & Homerum. Verecundia homini
 egeno est inutilis, & repudianda. De ijs,
 quibus sua æquitas fraudi est.

αἰδὸς ἐν ὀφθαλμοῖς.) Pudor est in ocu-
 lis. uel, q̄ qui læsos habēt oculos, nō ue-
 rentur: uel quòd eos qui adsunt, magis
 quàm absentes, uereri solent mortales.

αἰδοῖ ἐπειν.) Verecundiã cedere: Pro,
 uereri.

αἰδοῖον.) Pudēda, quæ & necessaria di-
 cuntur à quibusdam: quæ qui magna ha-
 beret, Androsathon dicebatur.

αἰ αἰ.) Antiqui moris est, in calamita-
 tibus alludere ad nomen infaustum: ut
 m apud fãusta.

Hierax.
 Synesius.
 Proclus.

Heliodorus.
 Ammonius.

Allusio ad
 nomina in
 fãusta.

apud Sophoclem facit Ajax, cuius nomen doloris significationem continet.

αἰχμητιν (C.) Sēperformnus dicit mors.

αἰετὸς.) Pifides: Aquilarū natura neq; siti uincitur, nec arenam desiderat firmitudo: sed & siti & frigore sunt superiores.

αἰεὶ μετρίστοι πολέμοιο διώκειν.) Sēper metales hostes persequantur. De hominibus contemptis.

αἰεὶ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ σῶμα.) Pro *διὰ σῶμα* (C.) Mulieri perpetuò es in ore: quæ siue ouum siue malum nacta fuerit, Hoc (inquit) est Cinesia.

αἰεὶ τῶ γε γέροντι νέαν ποτὶ βάλλω κέρω.) Sēper iunge seni florentē ætate puellā.

αἰεὶ εἶω.) Sēper esto, uel Semper essentia, uel semper subsistentia. pro æternitate usurpatur ab Antiphonte: sicut (*εὐεῖω*) εὐεῖω, Benè esto, uel Bonus status, felicitas uocatur.

αἰεὶ φέρει τι λιβύη κακόν.) Semper aliquid Africa gignit mali. De ijs qui alios uexant, & subinde noui quippiam excogitant mali. nam Africa maximè uarias gignit animantes.

A E Z O N E I S, municipiū trib. Cecropiæ, cui⁹ incolæ malè audiebāt, ut maledici. unde *αἰζωνόεσσι*, maledicere. Plato: Nihil ad ista dicā, ne me, quāuis qd' dicere non deesset, Aezonensem putes.

A E T H A L I D A E, municipes Leontia tribus.

αἰθαλόεις θεός.) Fuliginosus deus, & inclytus artifex Vulcanus dicitur: quippe faber ærarius.

αἰθαλοκαμπία.) Fuliginis flexiones: id est fumi & mendacia.

αἰθέρα νιβεμον ἐρέσσεις.) Aetherem tranquillum remigio transis. De frustra laborantibus.

A E T H E R I V S, heroicus Poeta, uaria scripsit, & epithalamium hexametro uersu in Simplicium fratrem suum.

αἰθήρ.) Qui se in cælo uersari, & ipsam attigisse cœlestem apsidem putabat, & inter astra uersari: ignorauit se carnicum traditū, & polluti instar proiectum iri. (Dixerat ille aliquid magni, cæloq; gerebat Forte caput.)

αἰθήρ.) aer sublimis, & supra aerem inflammatus à Sole locus.

αἰθίοπα σμήχαν.) Aethiopem abstergere. De frustra laborantibus.

αἰθίκες.) Aethices, gens Thessalica in Pindo monte, temeraria & barbara, dedita latrocinijs. (tipum.)

A E T H I O P I V M, Eubœæ loc⁹, ppe Eu

αἰθίοπι.) usq; ad ipsos Oculos directa ardēte inuidia.

αἰθιοπίδος γῆς λώικα αἰθιοπικῆ χιῶν.) Euripides: Aethiopicæ terræ liquefacta niue. Aethiopiā ferūt primā densatā & firmatā, coluisse deos, & usam esse legibus: eorumq; rerū autores fuisse perhibent Mithram & Phlegyā, homines Aethiopes.

ἄρτεμις αἰθιοπία.) Aethiopia Diana, uel quòd eam Apollo ex Aethiopia abduxerit: uel ab ardēdo (est enim eadem quæ Luna) uel quòd Hecate (nā & hæc eadem est) semper faces teneat.

αἰθ' ὀφελὲς (θνήν ἢ) θανέειν, ἢ πανούκλιον ὀρχήσασθαι.) Vtinā effes mortua, aut ultimū saltares. Sic pueri dicūt, cū noctuā captam circumducūt. Illa uerò interdū non uidēns, ueluti saltat: aut percussa & moritura sese torquet, saltantis instar.

αἰθων λιμός.) Aethonia fames, id est maximā, ab Aethone quodam Solis filio, Eleo, qui, succiso Cereris luco, iustas persoluit pœnas, fame perpetua.

αἰθῆς ὑπὸ πτερυγέσιν ἔλυσαν πείσματα νῆος.) Fulica seu mergo uolūtate soluerūt nauis funes. Nā cum hæc aues in mari mergunt, pessimū id est omen nauigantibus. Causam autē eam esse dicūt, quòd tràquillō mari propter marinas belluas progredi non ausint: tempestatem uerò præsentientes progrediantur, quo tempore beluæ in profundo degant.

αἰκάλλει.) Demulcet aliqd animū meū. *αἰκε πάροις τὰ κ' ἐρέξε δίκη δ' ἰθεὶα σφύροις*: Si tulerit quæ fecit, erit ius ritè peractum.

Oraculum redditum de Aureliani cadibus & iniurijs.

A R I S T O P H A N E S: Atheniensium quisquis ingreditur, uociferatur contra seruos: Quærite ubi mea sit olla? Quis caput deuorauit menidis? patella hesternā mortua mihi est: hoc est, cōfracta. Vbi est allium hesternum? Quis oliuas atrosit? Hæc omnia sordida sunt.

αἰκία.) Verbera & malorū æqualitas, quæ cū multis tolerabātur, quamuis aliquid leuamenti haberent: tamen nesci quidem in præsentia facilia uidebantur.

αἰκία.) Vulnus aut uerbera, legibus definitam pœnam nō habebant: sed is qui actionem intendebat, quanti æstimaret iniuriam, scribebat: eamq; summam iudices moderabantur.

αἰ λαχαίων προσθήκαι.) Holerum auctoria. De rebus nullius utilitatis.

A E L I A, urbs Hierusalem.

A E L I A N V S Italus, Prænestinus pontifex

269
tifex & sophista, Claudius dictus, cogno-
mēto Meliglossus seu Meliphthongus,
à linguæ & uocis suauitate. Docuit in i-
psa urbe Roma, post Hadriani tempora.

Aelianus dux sub Valente, fuit ex (ὠ-
δὲ ἐκ πωέδρων) affessoribus, liber nimiū,
& à puero erecto animo, robustoq; cor-
pore & agili, in rebus gerendis celer: nō
quidem doctrinæ expers, sed nō ita eru-
ditus, ut ferociam animi atq; iracundiā
domitam haberet.

αἰλιν(ῶ). Non mollijt audaciam tuam
miserabilis uox.

AELINVS, Calliopes filius.

αἶμα.) Sanguis, id in quo uita cōsistit,
& quatuor humorū nostri corporis præ-
stantissimus.

αἵματι κλαίειν ἢ γένειν.) Sanguine plora-
re, aut gemere.

αἵματ(ῶ) ἄσαι ἄρηα.) Sanguine fatiare
Martem.

AEMYLIA, Scipionis maioris uxor,
in solennitatibus matronalibus magni-
ficè colebatur, ut quæ consuetudine &
fortuna Scipionis uteretur. Nam præter
ornatum corporis & currus, etiam cani-
stra & pocula, & quæ ad sacrificium per-
tinebant, aurea atq; argentea omnia illā
sequebantur. Ancillarum item & famu-
larum comitantium multitudo istis rebus
erat consentanea. Has opes omnes sta-
tim post obitum Aemyliæ, Scipio matri
donauit: quæ multis antè annis diuor-
tio cum Lucio factō, non ijs erat instru-
cta copijs, quæ nobilitatem eius decere
uiderentur. Vnde cum ante id tēpus do-
mi ferè se continuisset, solenni quōdam
festo, Aemyliæ ornatu & opib. cōspicua,
ijsdēq; mulionib. & bigis & curru utēs,
matronis causam præbuit Scipionis pie-
tatem & magnitudinē animi admirādi.

AEMYLIVS consul Perseum Macedo-
niæ regē subegit: uir modestus, & res
secundas pulchrè ferēs, & cordatus. Nā
regio cultu hominem excepit, & ad ge-
nua procumbere uolētem erexit: Quid,
inquit, uictoriam meam dedecoras? &
in sella regia iuxta se collocauit. Macedo-
nes uerò & Illyrios, uetere seruitute
remota, liberos & sui iuris esse iussit Se-
natus, tributō imposito exiguo, & lon-
gè minore quàm pendere utriq; suis re-
gibus soliti essent: ut omnes confiteren-
tur, Romanos propulsandarum iniuria-
rum ergo potius, quàm regni Macedo-
nici cupiditate bellū gessisse. Aemylius
enim senatusconsulto, omnibus audien-

tibus(plurimi autem ex multis gentibus
conuenerant) promulgato, liberos eos
esse iussit. Et Europæos legatos ad se mis-
sos, magnificè excepit, splendoris etiam
conuiuiorum studiosus: cū diceret, Euro-
rundem uirorum esse, & bello uincere,
& apparatu conuiuiorum diligentes &
splendidos se præbere.

Splendor
conuiuiorū.

(mons.
HAEMVS, Boreæ filius, & Thraciæ

10 HAEMONIVS, bello aduersus Athe-
nenses Persico uulneratus, Athenas cū
currit: & in Senatu cū dixisset, Salui esto-
te, salui sumus, collapsus expirauit.

Fidelis numo-
cius.

HAEMORRVS, seu Hamorrois, ge-
nus serpētis, in petrosis specubus degēs.

AENEAS scripsit de Pyris, id est igni-
bus qui in speculis accēdūtur, & de Stra-
tegematibus commentarium.

AENICVS, Atheniēsis comicus anti-
quæ Comœdiæ, cuius fabula est Antia.

AENIVS sophista, cuius libri Meta-
boli dicuntur, à mutatione.

AENVS, urbs Thraciæ, ab Aeno Go-
nijs fratre: in qua Græci primū Alope-
connesios, deinde Mitylenæos & Cuma-
nos collocarunt. Vnde Aenites. Est &
alia urbs ibidem Aenus, quæ Absyn-
thus uocatur.

αινοβίαις.) Pro Abderis mortuum bel-
licosum Agathonē, Omnis in rogo hæc
lamentata est ciuitas.

αἶν(ῶ). Oratio prouerbialis. Sermo
quidā fertur: Virum, nō uirum: auem, nō
auem tamen: in arbore, nō arbore seden-
tem: lapide, non lapide icām peremisse.

Aenigmā.

αἶν(ῶ) καὶ μήτος differunt, quòd Aenos
non pro pueris factus est, sed pro uiris:
nec ad delectationem tantum refertur,
sed & admonitionem aliquam cōtinet;
ac dissimulanter docet ac præcipit: id
quod Hesiodum fecisse constat.

ἡ αἶξ δὲσαι πλὴν μάχαιραν.) Capra gladiū
suppeditauit. Corinthijs lunoni Acreæ,
quæ à Medea dedicata fertur, immolan-
tibus, (οἱ ἐν τῇ παρόχω μεμιωθήμενοι) con-
ducti ad præbenda necessaria, se cultri,
quem humi defoderant, oblitos esse si-
mularunt: quem capra pedibus euerit.

αἶξ ἐραυία, ἀμάλθεια.) Capra cœlestis,
Amalthea. De eo qui consequitur quæ
uult. Capram enim nutricē Iouis in astrā
translatam ferunt: cuius ortum qui ob-
seruet, omnium uotorum fieri compotē.

αἶξ σκυρία.) Capra Scyria. De ijs qui
beneficia faciūt irrita. Dicunt enim eas
multum habere lactis: sed cum eas mul-
serint, euertere mulctram.

αἰζωνεύεσθαι.) Aexoneis, municipium Cecropiae tribus, cuius incolae ob male-dicentiam male audiebant.

αἰών.) Sophocles: *Antiquum dictum circumfertur, Mortaliū uitam nō posse cognosci prius quān Aliquis obierit, bona ne sit, an mala. Ego uerò meam scio etiam ante obitum Et infelicem esse, & grauem.*

αἰπεινή.) Altam abietē contentio im-pulit, ut male loqueretur. & Cū altis abi-etibus certauit rub. At abies dixit: E' se-diffecta & naues & templa confici.

αἰπὸν.) Leucadis altū tenens, quē lon-gè conspiciunt nauigantes, tumulum. αἰπὸν.) Arduum ei futurum est, quam-uuis admodum prompto, pugnare.

αἰρεσθαι.) Cratinus in Trophonio: Nō cibum capere, nō somni sortiri partem. αἰρε δάκτυλον.) Tolle digitū. De ijs qui, in certamine deficiunt. Sublatio enim manus, signum est, aliquē succubuisse.

αἰρε μαοχάλλω.) Tolle axillam. De sal-tatione dicitur.

αἰρε πλῆκτρον.) Tolle plectrum, seu cal-car: id est, defende te. Metaphora sum-pta à gallis gallinaceis, quibus aenei sti-muli adduntur.

αἰρεσις.) Secta seu disciplina, quae ratio-nem aliquam suo arbitratu sequitur, aut

IX secta phi-losophorum.

Pyrrhonianū secta?

Potamonis electio.

κριτήρια.

Principia.

Finis.

Honestum. Iucundum. Vitale.

sequi uidetur. Hippobotus ait, I X sectas seu disciplinas esse philosophorum: Me-garicam, Eretriacam, Cyrenaicam, Epi-cuream, Anniceriam, Theodoriam, Ze-noniam seu Stoicam, Academicam, Pe-ripateticam. * Sed neq; Cynicam, neq; Eliacam, neq; Dialecticā numerat. Pyr-rhonia uerò pleriq; repudiāt, ppter ob-scuritatē. Nā si sectā intelligamus, incli-nationē in decretis, q̄ cōsecutionē & or-dinē habeat: Pyrrhonia dici non poterit secta. neq; eīm habet decreta. Praeterea ēt electrix disciplina est à Potamōe Alexā-drino introducta, q̄ è qualibet secta, ea q̄ sibi p̄barētur, elegit. Iudicia ueritatis aut esse dicit: aliud, à quo fiat iudiciū, mentē scilicet: aliud, per qd̄, ueluti certissimum uisum seu phantasiā: principia rerū uni-uersarum esse, materiā & efficiētiam, ef-fectionē & locū. Ex quo enim, & à quo, & * quali, & in quo. Finē uerò esse, quò omnia referātur, uitā omni uirtute per-fectā, non absq; rebus quas natura cor-poris desideret atq; externis.

αἰρετόν.) Expetendum, trifariam dicitur: honestum, iucūndum, utile. Cui ergo haec insunt omnia, quodq; ppter omnia ex-

petitur: id optabilius est eo, cui non in-sunt omnia, * ueluti prudentia.

αἰρετώτερος.) βέλτιον, melius, latius pa-tet quān αἰρετώτερον, id est, magis expetē-dum seu optabilius. hoc enim in uno re-rum expetendarum genere uersatur: me-lius uerò etiam in alijs. Nam & Theore-tici, & Physici & Logici, quid sit melius exquirunt. Qui enim quærit utra melior sit essentia, mobilis' ne an immobilis? na-turalem tractat quæstionē. Logicus ue-rò quærit, sit' ne melior inductio, an ra-tiocinatio? Theoreticus uerò, cum quæ-rit, magis' ne in actiōe uersetur, an in co-gnitione prudentia?

αἰρεῖν ἔξω πόδα πηλῆ ἢ αἰτίας.) Pedem tol-lere è luto, aut causa. De ijs qui nihil ha-bere negocij uolunt.

αἰρεῖν.) Menāder Cecryphalo: Statim tollite mēsas: Vnguēta, coronas parato, libato. Idē in Synaristosis. Aliquis mihi det potum uelim. sed Barbara ista, Vnā cum mensa uinum etiam nobis abstulit.

αἰρεῖς.) Theologus: Ratio conuincit, non esse ponendum offendiculum.

αἰρήσω πύχα.) Fortasse capiam. Hoc di-cere solēt, qui aliquos persecuturi sunt.

αἰρεῖν πῆρας ἡγήμεθα.) Captantes capti su-mus. De ijs qui sperarūt se aliquibus su-priorēs fore, à quibus uicti sunt ipsi.

αἰσῶ.) Non equidem inuideo, sed tua fata opto.

αἰσωνος.) Ramus lauri, quem tenentes celebrabant deos.

αἰσιμα.) Non fausta illis aspirauit for-tuna. Cessatores enim nihil puduit.

αἰσιμα.) Demosthenes se cum Aesio Atheniense in arte dicendi exercuit.

αἰδοῦσθαι.) Dormiens, potentia sen-tit: uigilans, actu.

αἰδοῦσθαι.) Sensus quinque sunt: Visus acrior est auditu, hic olfactu, olfactus gu-statu & tactu. Atq; adeò tactus ne sensus quidem esse uidetur. Nam ceterorum sensuum quilibet in una quapiam rerū sensilium oppositione, & in intermedijs uersatur: ueluti uisus, in albo & nigro, & interiectis colorib. auditus in sono gra-ui & acuto, & interiectis: olfactus in o-doribus & foetoribus gustatus in dulci & amaro, & interiectis saporibus. Cete-rum tactus in pluribus oppositionibus cernitur, non subalternis: ut in frigido & calido, & humido & sicco, & duro & molli, graui & leui, raro & denso, quae ὑποάλλα subalterna esse non possunt. Sensus maiorib. sensibilibus perceptis, non

non amplius unà cum illis minora perci-
pere possunt. nam qui acriores sapes
gustavit, remissiores non percipit: & qui
magnum strepitum audiuit, minores non
sentit: & qui solè intuitus est, legere non
potest, aut alia aspectabilia percipere. Ea-
dem & tactus est ratio. Mentis uerò con-
traria. Quo enim maiora intelligibilia
comprehenderit, eo expeditior est ad mi-
nora comprehendenda. Ac sensus qui-
dem immoderata sensibilia corrumpit,
mètem autem maiorum intelligibilium
apprehensio acutiorem facit.

Communia sensibilia sunt quinq; 1.
motus. 2. quies. 3. numerus. 4. figura. 5.
magnitudo. Communia uerò esse dicun-
tur, non quòd eorum quodlibet sub om-
nes sensus cadat: sed quòd singula sub
plures, non unum, quèdam etiam sub om-
nes simul. Nam magnitudo commu-
ne sensibile est uisus & tactus. Videmus
enim magnum esse hominem, & tangē-
do sentimus magnam aut parvam esse
obiectam molem & interuallum: atque
etiam nos strepitum audiuisse magnum
aut paruum dicimus. Sed hic magnitu-
do proportione capitur, nō propriè. Ma-
gnitudinem enim dicimus continuam,
in communibus esse sensibilibus. Magnus
autem strepitus, qualitatem significat in-
tensam & remissā. Quare obscurus aut
vehemens strepitus magis propriè dicitur.
Figura communis est uisus & tactus,
figura inquam, non quadrangulum aut
octangulum. Hoc enim rationis est, dice-
re figuram esse, quæ una linea contineat-
ur, aut tribus, aut quocumq; tandē, sed
simpliciter, circumscriptam esse. Omnis
autem circumscriptio fit per aliquā figu-
ram. Itaq; & brutæ animantes, cū in par-
uam altitudinē, terramq; editiorē inci-
derunt, ascendunt & pergunt. Sciunt enim
circumscriptā esse magnitudinē, & trāsi-
ri posse. Sin in editiorē & præcipitē lo-
cum peruenerint, nō instituunt pergere,
animaduersa figuræ magnitudine. At nu-
mèrus, cōmune sensibile est omnium. nā
& uidemus quinq; esse homines, sed &
tactu deprehendimus & audimus.

αιδομενοι.) Cum Cæsaris alacritatem
uidissent, & facta spei respondere ani-
maduertissent.

AESOPICVS sanguis. De ijs q p inui-
riā occiditur (nullo em iure Delphi Ac-
sopu pemerit) & de ijs q in pbra & ma-
la nō facillè ppulsanda inciderunt. numen
enim ob eadē illam Delphis succensuit.

AESOPVS, Mithridatis anagnostes,
scripsit de Helena: quo in Opere dicit, pi-
scē cetacei generis Pana uocari, in quo
asterites gemma reperiatur, quæ accen-
datur à sole, atq; ad philtia faciat. Scri-
psit & Mithridatis encomium.

Aesopus Samius, aut Sardonianus. *En-
giton Mesebrianū fuisse dicit, alij Co-
tientem Phrygem. Fuit logopœus, hoc
est inuentor sermonū & responsionum.
Versatus est, & in precio habitus, apud
Croesum, antiquior Pythagora * XL O-
lympiade. Scripsit ea quæ sibi Delphis
acciderunt, libris duobus. Ac potius qui-
dam aiunt, Aesopum responsa scripsisse
solum. nā apud Delphos iniuste perijisse,
præcipitatum ab incolis de Phædradi-
bus rupibus, LIIII Olympiade: & famu-
lum fuisse Xanthi Lydi. Alij, Samij uiri
ladmonis: cuius & Rhodopis ancilla fue-
rit, quæ Thressam genere, Charaxus Sap-
phonis frater uxorem duxerit, ex eaq; li-
beros suscepit.

Aesopus fabularum poeta, nō fortu-
na magis quàm uoluntate seruus: * non
tamen ob id ipsum imprudens. nam cui
lex liberam uocem adimebat, eum deli-
neata consilio & uoluptate atque gratiā
condita dare decebat. Sic & medici in-
genui, quod factu opus est, imperat: sed
qui idē & seruus est, & medicus: simul &
assentando & curando hero necessariò est
occupatus. Aesopū à cœna redeuntē ue-
speri, audacula quèdā & ebria allatrabat
canis. tū ille ait: O canis canis, crede mi-
hi, si mala ista lingua frumētū emeris ali-
cūde, sape mihi uidereris. Aesopū quidā
ferunt adeò dijs charū fuisse, ut & reuixe-
rit: sicut Tyndareus, Hercules, & Glauc.
εἰς τὸν αἰσῶπον πεπεπτηνάς.) Ne Aesopū
quidem triuisti: uel, Ne ad Aesopum qui-
dem es progressus. De indoctis.

AESCHINES Charini factoris, aut Ly-
saniæ filius, Atheniensis, Sphettius, phi-
losophus Socraticus. Dialogi eius sunt:
Callias, Rhinon, Aspasia, Axiochus, Te-
lauges, Alcibiades: & qui Acephali, id
est absq; capite dicuntur, Phædon, Po-
lyænus, Dracon, Eryxias, de uirtute, Era-
sistratus, Scythici.

Aeschines Atheniensis orator, Atro-
meti literatoris & Glaucothæ sacrificu-
læ filius, histrio fuit primū, deinde scri-
ba, post orator, & pditor Cerfobleptis
ac Phocensiu: qui cū uiolatarū legū, seu
falsæ rogatiōis reū fecisset Ctesiphontē,
à quo corona Demostheni decreta erat,
m 3 uictus

Pan.
Asterites.

Delphica.

Xanthus.
Rhodopis.
Charaxus.

Seruitutis
blanditiæ.

Fabula de
cane.

4. αἰσῶπος
τῆς ἰδέστρε
uocati in ui-
tam.

Dialogi qui
inter Plato-
nicos habē-
tur.

uictus Rhodum concessit, ibiq; docuit.

Aeschines Atheniensis orator, filius fuit Atrometi & Leucotheae, Alcidamantis Eleatae in arte dicendi discipulus. Quisdam etiam seruitutem seruissse parentes eius scripserunt. Cum autem causa cuiusdam aduocatus, iudices corrupisset, una cum eis in carcerem coniectus, aconito hausto interiit: eorumq; res familiaris, ut orborum, publicata est. Veruntamen habitauit Rhodi, ac docuit, uictus a Demosthene in causa de corona. Primus autem diuinitus dicere dictus est, eod quod extempore diceret, tanquam numine afflatus.

Venenum.

Exilium Rhodum.

Auaricia philosophica.

Aeschines Lysaniae filius, ad Dionysium in Siciliam petendae pecuniae causa abiit. Plato ter emensus Charybdim, ob Siculas opes emensus eam esse fertur. Aristippus item Cyrenaeus *, & Helicon Cyzicenus, & * Phaton cum Rhegio exularet, ita Dionysij subierunt thesauros, ut uix inde emineret. Atq; etiam Cnidium aiunt Eudoxum aliquando uenisse in Aegyptum, ac professum, se pecuniae causa adesse, eaq; de re locutum esse regi. Ac ne plures criminer, Speusippum Atheniensem adeo ferunt audum fuisse pecuniae, ut ad Cassandri nuptias in Macedoniam comestatum iret, & poemata frigida, composita a se, mercede cantillaret.

aispeta.) Turpia esse illa, familiares eius norant, ac discessum nec in praesentia decorum, nec in posterum tutum fore.

AESCHRION Mitylenaeus, uersificator heroicus, comes itineris Alexandri, filius Philippi, Aristotelis discipulus & amasius: ut Nicander Alexandrinus tradit, in libro de discipulis Aristotelis.

Turpitudinis 4. generis.

aispeta.) Sophocles: Turpe est longam desiderari uitam ab eo, qui in perpetuis malis uersat. Turpitudinis species sunt quatuor: Iniuria, ignauia, immodestia, (aispeta) deformitas.

AESCHYLVS, tragicus Atheniensis, Euphorionis filius, Cynagiri frater, qui una cum ipso in pugna Marathonica fortiter dimicauerunt. Filios habuit duos tragicos, Euphorionem & Bionem. Certauit ipse * nona Olympiade, natus annos XLV. Primus autor, ut personis pictis ac terribilibus, & calceis grandioribus Tragici uterentur. Scripsit elegias, & traegedias XC. Vicit octies & uicies: uel, ut alij, decies ter. Cum autem collapsis tabulatis, eo traegediam agente, in Sicilia fugisset: testudine ab aquila in caput eius deiecta periit, anno aetatis 38.

Euphorionis Bionis Inuenta.

Exilium et obitus. Aquila Testudo.

aispeta.) Dedecus urbis est, peccatum ciuis.

aispeta.) Petitio est, contrarij in disputationibus productio, ut accipiatur aliquid a respondente: & postea detur opera, ut quod illi contrarium est, ab eo sumatur, eoq; pacto contradictio responsionum ostendatur.

aispeta.) Rhodij, qui Perseo pacem non tam peterent, quam darerent, superbe cum Romanis sunt locuti.

aispeta.) Panes ille rogat, non enses atq; lebetes.

aispeta.) Causa quadrifaria dicitur: ut materia, ut forma, ut finis, ut effectrix. Causarum item aliae sunt antecedentes, aliae adiuuantes seu concausae, aliae finales.

(aispeta) αιτιαταιρηλικα, αιτιαταιρηλικα, αιτιαταιρηλικα, αιτιαταιρηλικα.) Causale mendacium, quod aut a mendacio incipit, aut in id quod non est consequens desinit, aut habet fini principium (non) consequens ueluti, Eod quod nox est, Dion deambulat.

AETNA, magnus Siciliae mons, atdens. hinc Aetnaeum, pro magno:

aispeta) αι οιδιπιδος αιτιαταιρηλικα.) Oedipodis dirae: de ualde calamitosis.

aispeta) αι χαριτες γυμνασ.) Gratiae sunt nudae. Vel simpliciter & aperte gratificandum esse, uel ingratos suum ornamentum abieciisse significat.

aispeta) αιψα.) Accipe alma Cytherias, id est Venus, poetae Celeriter haec incluta dona Leonidae. Et Homerus:

Rebus in aduersis uenit immatura senectus. eade.) Hero dotus: Cupiebant illi quidem ferre opem, sed non poterant.

eas.) Ver, temperies aeris: id anni tempus, quo sol ad nos accedit, & sanguis in corporibus abundat.

eas) αιψα) Vere eget: nam ueterem tunicam habet. Aristophanes: Multis ei uidetur opus esse hirundinibus. nam una hirundo non facit uer.

eas) αιψα) Omnes formas examinavit: omnia singulari iudicio expendit: rationes solertes & uarias excogitavit.

eas) αιψα) Infantium septimos & decimos dies agebant: ijsq; nomina imponebant, alij decimo, alij septimo. Aristoteles de Historia animalium: Plurimi obrem nomina tum eis imponuntur, quod eos fore incolumes confidunt.

eas) αιψα) Decies mille pedes habent Scolopendram, ab Orione turbatus. Pontus, lapygum eiecit in scopulos.